

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΠΡΩΤΟ
ΤΗΣ ΕΠΙΣΗΜΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
Αρ. 3664 της 20ής ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2002
ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

ΜΕΡΟΣ ΙΙΙ

Ο περί της Σύμβασης για την Απαγόρευση της Χρήσης, Αποθήκευσης, Παραγωγής και Μεταφοράς των Ναρκών κατά Προσωπικού και για την Καταστροφή τους (Κυρωτικός) Νόμος του 2002 εκδίδεται με δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της Κυπριακής Δημοκρατίας σύμφωνα με το Άρθρο 52 του Συντάγματος.

Αριθμός 37(III) του 2002

**ΝΟΜΟΣ ΠΟΥ ΚΥΡΩΝΕΙ ΤΗ ΣΥΜΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΗ
ΤΗΣ ΧΡΗΣΗΣ, ΑΠΟΘΗΚΕΥΣΗΣ, ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΦΟΡΑΣ
ΤΩΝ ΝΑΡΚΩΝ ΚΑΤΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥΣ**

Η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει ως ακολούθως:

1. Ο παρών Νόμος θα αναφέρεται ως ο περί της Σύμβασης για την Απαγόρευση της Χρήσης, Αποθήκευσης, Παραγωγής και Μεταφοράς των Ναρκών κατά Προσωπικού και για την Καταστροφή τους (Κυρωτικός) Νόμος του 2002. Συνοπτικός
τίτλος.

2. Στον παρόντα Νόμο— Ερμηνεία.

«Σύμβαση» σημαίνει τη Σύμβαση για την Απαγόρευση της Χρήσης, Αποθήκευσης, Παραγωγής και Μεταφοράς των Ναρκών κατά Προσωπικού και για την Καταστροφή τους που έγινε στο Όσλο της Νορβηγίας στις 18.9.1997, και υπογράφηκε εκ μέρους της Κυπριακής Δημοκρατίας στην Οττάβα του Καναδά στις 3.12.1997, της οποίας το κείμενο στο αγγλικό πρωτότυπο εκτίθεται στο Μέρος Ι του Πίνακα και η μετάφραση στα ελληνικά στο Μέρος ΙΙ του Πίνακα: Πίνακας.
Μέρος Ι.
Μέρος ΙΙ.

Νοείται ότι σε περίπτωση αντίθεσης μεταξύ των δυο κειμένων υπερισχύει το κείμενο που εκτίθεται στο Μέρος Ι του Πίνακα.

Κύρωση
της Σύμβασης.

3. Η Σύμβαση, την υπογραφή της οποίας αποφάσισε το Υπουργικό Συμβούλιο με την Απόφασή του με Αριθμό 54.939 και ημερομηνία 17.1.02, με τον παρόντα Νόμο κυρώνεται.

Κανονισμοί.

4. Για την καλύτερη εφαρμογή της Σύμβασης, το Υπουργικό Συμβούλιο έχει εξουσία να εκδίδει Κανονισμούς, για τη ρύθμιση οποιουδήποτε θέματος, το οποίο χρήζει ή είναι δεκτικό καθορισμού.

1201

ΠΙΝΑΚΑΣ
(Αρθρο 2)

Μέρος Ι

CONVENTION ON THE PROHIBITION OF THE USE,
STOCKPILING, PRODUCTION AND TRANSFER OF
ANTI-PERSONNEL MINES AND ON THEIR DESTRUCTION

Preamble

The States Parties,

Determined to put an end to the suffering and casualties caused by anti-personnel mines, that kill or maim hundreds of people every week, mostly innocent and defenceless civilians and especially children, obstruct economic development and reconstruction, inhibit the repatriation of refugees and internally displaced persons, and have other severe consequences for years after emplacement,

Believing it necessary to do their utmost to contribute in an efficient and coordinated manner to face the challenge of removing anti-personnel mines placed throughout the world, and to assure their destruction,

Wishing to do their utmost in providing assistance for the care and rehabilitation, including the social and economic reintegration of mine victims,

Recognizing that a total ban of anti-personnel mines would also be an important confidence-building measure,

Welcoming the adoption of the Protocol on Prohibitions or Restrictions on the Use of Mines, Booby-Traps and Other Devices, as amended on 3 May 1996, annexed to the Convention on Prohibitions or Restrictions on the Use of Certain Conventional

Weapons Which May Be Deemed to Be Excessively Injurious or to Have Indiscriminate Effects, and calling for the early ratification of this Protocol by all States which have not yet done so,

Welcoming also United Nations General Assembly Resolution 51/45 S of 10 December 1996 urging all States to pursue vigorously an effective, legally-binding international agreement to ban the use, stockpiling, production and transfer of anti-personnel landmines,

personnel landmines,

Welcoming furthermore the measures taken over the past years, both unilaterally and multilaterally, aiming at prohibiting, restricting or suspending the use, stockpiling, production and transfer of anti-personnel mines,

Stressing the role of public conscience in furthering the principles of humanity as evidenced by the call for a total ban of anti-personnel mines and recognizing the efforts to that end undertaken by the International Red Cross and Red Crescent Movement, the International Campaign to Ban Landmines and numerous other non-governmental organizations around the world,

Recalling the Ottawa Declaration of 5 October 1996 and the Brussels Declaration of 27 June 1997 urging the international community to negotiate an international and legally binding agreement prohibiting the use, stockpiling, production and transfer of anti-personnel mines,

Emphasizing the desirability of attracting the adherence of all States to this Convention, and determined to work strenuously towards the promotion of its universalization in all relevant fora including, inter alia, the United Nations, the Conference on Disarmament, regional organizations, and groupings, and review conferences of the Convention on Prohibitions or Restrictions on the Use of Certain Conventional Weapons Which May Be Deemed to Be Excessively Injurious or to Have Indiscriminate Effects,

Basing themselves on the principle of international humanitarian law that the right of the parties to an armed conflict to choose methods or means of warfare is not unlimited, on the principle that prohibits the employment in armed conflicts of weapons, projectiles and materials and methods of warfare of a nature to cause superfluous injury or unnecessary suffering and on the principle that a distinction must be made between civilians and combatants,

Have agreed as follows:

Article 1

General obligations

1. Each State Party undertakes never under any circumstances:
 - a) To use anti-personnel mines;
 - b) To develop, produce, otherwise acquire, stockpile, retain or transfer to anyone, directly or indirectly, anti-personnel mines;
 - c) To assist, encourage or induce, in any way, anyone to engage in any activity prohibited to a State Party under this Convention.
2. Each State Party undertakes to destroy or ensure the destruction of all anti-personnel mines in accordance with the provisions of this Convention.

Article 2

Definitions

1. "Anti-personnel mine" means a mine designed to be exploded by the presence, proximity or contact of a person and that will incapacitate, injure or kill one or more persons. Mines designed to be detonated by the presence, proximity or contact of a vehicle as opposed to a person, that are equipped with anti-handling devices, are not considered anti-personnel mines as a result of being so equipped.
2. "Mine" means a munition designed to be placed under, on or near the ground or other surface area and to be exploded by the presence, proximity or contact of a person or a vehicle.
3. "Anti-handling device" means a device intended to protect a mine and which is part of, linked to, attached to or placed under the mine and which activates when an attempt is made to tamper with or otherwise intentionally disturb the mine.
4. "Transfer" involves, in addition to the physical movement of anti-personnel mines into or from national territory, the transfer of title to and control over the mines, but

does not involve the transfer of territory containing emplaced anti-personnel mines.

5. "Mined area" means an area which is dangerous due to the presence or suspected presence of mines.

Article 3

Exceptions

1. Notwithstanding the general obligations under Article 1, the retention or transfer of a number of anti-personnel mines for the development of and training in mine detection, mine clearance, or mine destruction techniques is permitted. The amount of such mines shall not exceed the minimum number absolutely necessary for the above-mentioned purposes.

2. The transfer of anti-personnel mines for the purpose of destruction is permitted.

Article 4

Destruction of stockpiled anti-personnel mines

Except as provided for in Article 3, each State Party undertakes to destroy or ensure the destruction of all stockpiled anti-personnel mines it owns or possesses, or that are under its jurisdiction or control, as soon as possible but not later than four years after the entry into force of this Convention for that State Party.

Article 5

Destruction of anti-personnel mines in mined areas

1. Each State Party undertakes to destroy or ensure the destruction of all anti-personnel mines in mined areas under its jurisdiction or control, as soon as possible but not later than ten years after the entry into force of this Convention for that State Party.

2. Each State Party shall make every effort to identify all areas under its jurisdiction or control in which anti-personnel mines are known or suspected to be emplaced and shall ensure as soon as possible that all anti-personnel mines in mined areas under its jurisdiction or control are perimeter-marked, monitored and protected by fencing or other means, to ensure the effective exclusion of civilians, until all anti-personnel mines contained therein have been destroyed. The marking shall at least be to the standards set out in the Protocol on Prohibitions or Restrictions on the Use of Mines, Booby-Traps and Other Devices, as amended on 3 May 1996, annexed to the Convention on Prohibitions or Restrictions on the Use of Certain Conventional Weapons Which May Be Deemed to Be Excessively Injurious or to Have Indiscriminate Effects.

3. If a State Party believes that it will be unable to destroy or ensure the destruction of all anti-personnel mines referred to in paragraph 1 within that time period, it may submit a request to a Meeting of the States Parties or a Review Conference for an extension of the deadline for completing the destruction of such anti-personnel mines, for a period of up to ten years.

4. Each request shall contain:

a) The duration of the proposed extension;

b) A detailed explanation of the reasons for the proposed extension, including:

(i) The preparation and status of work conducted under national demining programs;

(ii) The financial and technical means available to the State Party for the destruction of all the anti-personnel mines; and

(iii) Circumstances which impede the ability of the State Party to destroy all the anti-personnel mines in mined areas;

c) The humanitarian, social, economic, and environmental implications of the extension; and

d) Any other information relevant to the request for the proposed extension.

5. The Meeting of the States Parties or the Review Conference shall, taking into consideration the factors contained in paragraph 4, assess the request and decide by a majority of votes of States Parties present and voting whether to grant the request for

an extension period.

6. Such an extension may be renewed upon the submission of a new request in accordance with paragraphs 3, 4 and 5 of this Article. In requesting a further extension period a State Party shall submit relevant additional information on what has been undertaken in the previous extension period pursuant to this Article.

Article 6

International cooperation and assistance

1. In fulfilling its obligations under this Convention each State Party has the right to seek and receive assistance, where feasible, from other States Parties to the extent possible.
2. Each State Party undertakes to facilitate and shall have the right to participate in the fullest possible exchange of equipment, material and scientific and technological information concerning the implementation of this Convention. The States Parties shall not impose undue restrictions on the provision of mine clearance equipment and related technological information for humanitarian purposes.
3. Each State Party in a position to do so shall provide assistance for the care and rehabilitation, and social and economic reintegration, of mine victims and for mine awareness programs. Such assistance may be provided, inter alia, through the United Nations system, international, regional or national organizations or institutions, the International Committee of the Red Cross, national Red Cross and Red Crescent societies and their International Federation, non-governmental organizations, or on a bilateral basis.
4. Each State Party in a position to do so shall provide assistance for mine clearance and related activities. Such assistance may be provided, inter alia, through the United Nations system, international or regional organizations or institutions, non-governmental organizations or institutions, or on a bilateral basis, or by contributing to the United Nations Voluntary Trust Fund for Assistance in Mine Clearance, or other regional funds that deal with demining.
5. Each State Party in a position to do so shall provide assistance for the destruction of stockpiled anti-personnel mines.

6. Each State Party undertakes to provide information to the database on mine clearance established within the United Nations system, especially information concerning various means and technologies of mine clearance, and lists of experts, expert agencies or national points of contact on mine clearance.

7. States Parties may request the United Nations, regional organizations, other States Parties or other competent intergovernmental or non-governmental fora to assist its authorities in the elaboration of a national demining program to determine, inter alia:

- a) The extent and scope of the anti-personnel mine problem;
- b) The financial, technological and human resources that are required for the implementation of the program;
- c) The estimated number of years necessary to destroy all anti-personnel mines in mined areas under the jurisdiction or control of the concerned State Party;
- d) Mine awareness activities to reduce the incidence of mine-related injuries or deaths;
- e) Assistance to mine victims;
- f) The relationship between the Government of the concerned State Party and the relevant governmental, inter-governmental or non-governmental entities that will work in the implementation of the program.

8. Each State Party giving and receiving assistance under the provisions of this Article shall cooperate with a view to ensuring the full and prompt implementation of agreed assistance programs.

Article 7

Transparency measures

1. Each State Party shall report to the Secretary-General of the United Nations as soon as practicable, and in any event not later than 180 days after the entry into force of this Convention for that State Party on:

- a) The national implementation measures referred to in Article 9;
- b) The total of all stockpiled anti-personnel mines owned or possessed by it, or under its jurisdiction or control, to include a breakdown of the type, quantity and, if possible, lot numbers of each type of anti-personnel mine stockpiled;
- c) To the extent possible, the location of all mined areas that contain, or are suspected to contain, anti-personnel mines under its jurisdiction or control, to include as much detail as possible regarding the type and quantity of each type of anti-personnel mine in each mined area and when they were emplaced;
- d) The types, quantities and, if possible, lot numbers of all anti-personnel mines retained or transferred for the development of and training in mine detection, mine clearance or mine destruction techniques, or transferred for the purpose of destruction, as well as the institutions authorized by a State Party to retain or transfer anti-personnel mines, in accordance with Article 3;
- e) The status of programs for the conversion or de-commissioning of anti-personnel mine production facilities;
- f) The status of programs for the destruction of anti-personnel mines in accordance with Articles 4 and 5, including details of the methods which will be used in destruction, the location of all destruction sites and the applicable safety and environmental standards to be observed;
- g) The types and quantities of all anti-personnel mines destroyed after the entry into force of this Convention for that State Party, to include a breakdown of the quantity of each type of anti-personnel mine destroyed, in accordance with Articles 4 and 5, respectively, along with, if possible, the lot numbers of each type of anti-personnel mine in the case of destruction in accordance with Article 4;
- h) The technical characteristics of each type of anti-personnel mine produced, to the extent known, and those currently owned or possessed by a State Party, giving, where reasonably possible, such categories of information as may facilitate identification and clearance of anti-personnel mines; at a minimum, this information shall include the dimensions, fusing, explosive content, metallic content, colour photographs and other information which may facilitate mine clearance; and
- i) The measures taken to provide an immediate and effective warning to the population in relation to all areas identified under paragraph 2 of Article 5.

2. The information provided in accordance with this Article shall be updated by the States Parties annually, covering the last calendar year, and reported to the Secretary-General of the United Nations not later than 30 April of each year.

3. The Secretary-General of the United Nations shall transmit all such reports received to the States Parties.

Article 8

Facilitation and clarification of compliance

1. The States Parties agree to consult and cooperate with each other regarding the implementation of the provisions of this Convention, and to work together in a spirit of cooperation to facilitate compliance by States Parties with their obligations under this Convention.

2. If one or more States Parties wish to clarify and seek to resolve questions relating to compliance with the provisions of this Convention by another State Party, it may submit, through the Secretary-General of the United Nations, a Request for Clarification of that matter to that State Party. Such a request shall be accompanied by all appropriate information. Each State Party shall refrain from unfounded Requests for Clarification, care being taken to avoid abuse. A State Party that receives a Request for Clarification shall provide, through the Secretary-General of the United Nations, within 28 days to the requesting State Party all information which would assist in clarifying this matter.

3. If the requesting State Party does not receive a response through the Secretary-General of the United Nations within that time period, or deems the response to the Request for Clarification to be unsatisfactory, it may submit the matter through the Secretary-General of the United Nations to the next Meeting of the States Parties. The Secretary-General of the United Nations shall transmit the submission, accompanied by all appropriate information pertaining to the Request for Clarification, to all States Parties. All such information shall be presented to the requested State Party which shall have the right to respond.

4. Pending the convening of any meeting of the States Parties, any of the States Parties concerned may request the Secretary-General of the United Nations to exercise his or her good offices to facilitate the clarification requested.

5. The requesting State Party may propose through the Secretary-General of the United Nations the convening of a Special Meeting of the States Parties to consider the matter. The Secretary-General of the United Nations shall thereupon communicate

this proposal and all information submitted by the States Parties concerned, to all States Parties with a request that they indicate whether they favour a Special Meeting of the States Parties, for the purpose of considering the matter. In the event that within 14 days from the date of such communication, at least one-third of the States Parties favours such a Special Meeting, the Secretary-General of the United Nations shall convene this Special Meeting of the States Parties within a further 14 days. A quorum for this Meeting shall consist of a majority of States Parties.

6. The Meeting of the States Parties or the Special Meeting of the States Parties, as the case may be, shall first determine whether to consider the matter further, taking into account all information submitted by the States Parties concerned. The Meeting of the States Parties or the Special Meeting of the States Parties shall make every effort to reach a decision by consensus. If despite all efforts to that end no agreement has been reached, it shall take this decision by a majority of States Parties present and voting:

7. All States Parties shall cooperate fully with the Meeting of the States Parties or the Special Meeting of the States Parties in the fulfilment of its review of the matter, including any fact-finding missions that are authorized in accordance with paragraph 8.

8. If further clarification is required, the Meeting of the States Parties or the Special Meeting of the States Parties shall authorize a fact-finding mission and decide on its mandate by a majority of States Parties present and voting. At any time the requested State Party may invite a fact-finding mission to its territory. Such a mission shall take place without a decision by a Meeting of the States Parties or a Special Meeting of the States Parties to authorize such a mission. The mission, consisting of up to 9 experts, designated and approved in accordance with paragraphs 9 and 10, may collect additional information on the spot or in other places directly related to the alleged compliance issue under the jurisdiction or control of the requested State Party.

9. The Secretary-General of the United Nations shall prepare and update a list of the names, nationalities and other relevant data of qualified experts provided by States Parties and communicate it to all States Parties. Any expert included on this list shall be regarded as designated for all fact-finding missions unless a State Party declares its non-acceptance in writing. In the event of non-acceptance, the expert shall not participate in fact-finding missions on the territory or any other place under the jurisdiction or control of the objecting State Party, if the non-acceptance was declared prior to the appointment of the expert to such missions.

10. Upon receiving a request from the Meeting of the States Parties or a Special Meeting of the States Parties, the Secretary-General of the United Nations shall, after consultations with the requested State Party, appoint the members of the mission, including its leader. Nationals of States Parties requesting the fact-finding mission or directly affected by it shall not be appointed to the mission. The members of the fact-finding mission shall enjoy privileges and immunities under Article VI of the

Convention on the Privileges and Immunities of the United Nations, adopted
on 13 February 1946.

11. Upon at least 72 hours notice, the members of the fact-finding mission shall arrive in the territory of the requested State Party at the earliest opportunity. The requested State Party shall take the necessary administrative measures to receive, transport and accommodate the mission, and shall be responsible for ensuring the security of the mission to the maximum extent possible while they are on territory under its control.

12. Without prejudice to the sovereignty of the requested State Party, the fact-finding mission may bring into the territory of the requested State Party the necessary equipment which shall be used exclusively for gathering information on the alleged compliance issue. Prior to its arrival, the mission will advise the requested State Party of the equipment that it intends to utilize in the course of its fact-finding mission.

13. The requested State Party shall make all efforts to ensure that the fact-finding mission is given the opportunity to speak with all relevant persons who may be able to provide information related to the alleged compliance issue.

14. The requested State Party shall grant access for the fact-finding mission to all areas and installations under its control where facts relevant to the compliance issue could be expected to be collected. This shall be subject to any arrangements that the requested State Party considers necessary for:

- a) The protection of sensitive equipment, information and areas;
- b) The protection of any constitutional obligations the requested State Party may have with regard to proprietary rights, searches and seizures, or other constitutional rights; or
- c) The physical protection and safety of the members of the fact-finding mission.

In the event that the requested State Party makes such arrangements, it shall make every reasonable effort to demonstrate through alternative means its compliance with this Convention.

15. The fact-finding mission may remain in the territory of the State Party concerned for no more than 14 days, and at any particular site no more than 7 days, unless otherwise agreed.

16. All information provided in confidence and not related to the subject matter of the fact-finding mission shall be treated on a confidential basis.

17. The fact-finding mission shall report, through the Secretary-General of the United Nations, to the Meeting of the States Parties or the Special Meeting of the States Parties the results of its findings.

18. The Meeting of the States Parties or the Special Meeting of the States Parties shall consider all relevant information, including the report submitted by the fact-finding mission, and may request the requested State Party to take measures to address the compliance issue within a specified period of time. The requested State Party shall report on all measures taken in response to this request.

19. The Meeting of the States Parties or the Special Meeting of the States Parties may suggest to the States Parties concerned ways and means to further clarify or resolve the matter under consideration, including the initiation of appropriate procedures in conformity with international law. In circumstances where the issue at hand is determined to be due to circumstances beyond the control of the requested State Party, the Meeting of the States Parties or the Special Meeting of the States Parties may recommend appropriate measures, including the use of cooperative measures referred to in Article 6.

20. The Meeting of the States Parties or the Special Meeting of the States Parties shall make every effort to reach its decisions referred to in paragraphs 18 and 19 by consensus, otherwise by a two-thirds majority of States Parties present and voting.

Article 9

National implementation measures

Each State Party shall take all appropriate legal, administrative and other measures, including the imposition of penal sanctions, to prevent and suppress any activity prohibited to a State Party under this Convention undertaken by persons or on territory under its jurisdiction or control.

Article 10

Settlement of disputes

1. The States Parties shall consult and cooperate with each other to settle any dispute that may arise with regard to the application or the interpretation of this Convention. Each State Party may bring any such dispute before the Meeting of the States Parties.

2. The Meeting of the States Parties may contribute to the settlement of the dispute by whatever means it deems appropriate, including offering its good offices, calling upon the States parties to a dispute to start the settlement procedure of their choice and recommending a time-limit for any agreed procedure.

3. This Article is without prejudice to the provisions of this Convention on facilitation and clarification of compliance.

Article 11

Meetings of the States Parties

1. The States Parties shall meet regularly in order to consider any matter with regard to the application or implementation of this Convention, including:
 - a) The operation and status of this Convention;

 - b) Matters arising from the reports submitted under the provisions of this Convention;

 - c) International cooperation and assistance in accordance with Article 6;

 - d) The development of technologies to clear anti-personnel mines;

 - e) Submissions of States Parties under Article 8; and

f) Decisions relating to submissions of States Parties as provided for in Article 5.

2. The First Meeting of the States Parties shall be convened by the Secretary-General of the United Nations within one year after the entry into force of this Convention. The subsequent meetings shall be convened by the Secretary-General of the United Nations annually until the first Review Conference.

3. Under the conditions set out in Article 8, the Secretary-General of the United Nations shall convene a Special Meeting of the States Parties.

4. States not parties to this Convention, as well as the United Nations, other relevant international organizations or institutions, regional organizations, the

International Committee of the Red Cross and relevant non-governmental organizations may be invited to attend these meetings as observers in accordance with the agreed Rules of Procedure.

Article 12

Review Conferences

1. A Review Conference shall be convened by the Secretary-General of the United Nations five years after the entry into force of this Convention. Further Review Conferences shall be convened by the Secretary-General of the United Nations if so requested by one or more States Parties, provided that the interval between Review Conferences shall in no case be less than five years. All States Parties to this Convention shall be invited to each Review Conference.

2. The purpose of the Review Conference shall be:

- a) To review the operation and status of this Convention;
- b) To consider the need for and the interval between further Meetings of the States Parties referred to in paragraph 2 of Article 11;
- c) To take decisions on submissions of States Parties as provided for in Article 5;
and

d) To adopt, if necessary, in its final report conclusions related to the implementation of this Convention.

3. States not parties to this Convention, as well as the United Nations, other relevant international organizations or institutions, regional organizations, the

International Committee of the Red Cross and relevant non-governmental organizations may be invited to attend each Review Conference as observers in accordance with the agreed Rules of Procedure.

Article 13

Amendments

1. At any time after the entry into force of this Convention any State Party may propose amendments to this Convention. Any proposal for an amendment shall be communicated to the Depositary, who shall circulate it to all States Parties and shall seek their views on whether an Amendment Conference should be convened to consider the proposal. If a majority of the States Parties notify the Depositary no later than 30 days after its circulation that they support further consideration of the proposal, the Depositary shall convene an Amendment Conference to which all States Parties shall be invited.

2. States not parties to this Convention, as well as the United Nations, other relevant international organizations or institutions, regional organizations, the International Committee of the Red Cross and relevant non-governmental organizations may be invited to attend each Amendment Conference as observers in accordance with the agreed Rules of Procedure.

3. The Amendment Conference shall be held immediately following a Meeting of the States Parties or a Review Conference unless a majority of the States Parties request that it be held earlier.

4. Any amendment to this Convention shall be adopted by a majority of two-thirds of the States Parties present and voting at the Amendment Conference. The Depositary shall communicate any amendment so adopted to the States Parties.

5. An amendment to this Convention shall enter into force for all States Parties to this Convention which have accepted it, upon the deposit with the Depository of instruments of acceptance by a majority of States Parties. Thereafter it shall enter into force for any remaining State Party on the date of deposit of its instrument of acceptance.

Article 14

Costs

1. The costs of the Meetings of the States Parties, the Special Meetings of the States Parties, the Review Conferences and the Amendment Conferences shall be borne by the States Parties and States not parties to this Convention participating therein, in accordance with the United Nations scale of assessment adjusted appropriately.
2. The costs incurred by the Secretary-General of the United Nations under Articles 7 and 8 and the costs of any fact-finding mission shall be borne by the States Parties in accordance with the United Nations scale of assessment adjusted appropriately.

Article 15

Signature

This Convention, done at Oslo, Norway, on 18 September 1997, shall be open for signature at Ottawa, Canada, by all States from 3 December 1997 until 4 December 1997, and at the United Nations Headquarters in New York from 5 December 1997 until its entry into force.

Article 16

Ratification, acceptance, approval or accession

1. This Convention is subject to ratification, acceptance or approval of the Signatories.
2. It shall be open for accession by any State which has not signed the Convention.
3. The instruments of ratification, acceptance, approval or accession shall be deposited with the Depository.

Article 17

Entry into force

1. This Convention shall enter into force on the first day of the sixth month after the month in which the 40th instrument of ratification, acceptance, approval or accession has been deposited.

2. For any State which deposits its instrument of ratification, acceptance, approval or accession after the date of the deposit of the 40th instrument of ratification, acceptance, approval or accession, this Convention shall enter into force on the first day of the sixth month after the date on which that State has deposited its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

Article 18

Provisional application

Any State may at the time of its ratification, acceptance, approval or accession, declare that it will apply provisionally paragraph 1 of Article 1 of this Convention pending its entry into force.

Article 19

Reservations

The Articles of this Convention shall not be subject to reservations.

Article 20

Duration and withdrawal

1. This Convention shall be of unlimited duration.

2. Each State Party shall, in exercising its national sovereignty, have the right to withdraw from this Convention. It shall give notice of such withdrawal to all other

States Parties, to the Depositary and to the United Nations Security Council. Such instrument of withdrawal shall include a full explanation of the reasons motivating this withdrawal.

3. Such withdrawal shall only take effect six months after the receipt of the instrument of withdrawal by the Depositary. If, however, on the expiry of that six-month period, the withdrawing State Party is engaged in an armed conflict, the withdrawal shall not take effect before the end of the armed conflict.

4. The withdrawal of a State Party from this Convention shall not in any way affect the duty of States to continue fulfilling the obligations assumed under any relevant rules of international law.

Article 21

Depositary

The Secretary-General of the United Nations is hereby designated as the Depositary of this Convention.

Article 22

Authentic texts

The original of this Convention, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

ΜΕΡΟΣ ΙΙ

ΣΥΜΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΗ ΤΗΣ ΧΡΗΣΗΣ,
ΑΠΟΘΗΚΕΥΣΗΣ, ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΦΟΡΑΣ
ΤΩΝ ΝΑΡΚΩΝ ΚΑΤΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ
ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥΣ

ΠροοίμιοΤα Κράτη Μέρη,

Αποφασισμένα να θέσουν τέλος στην ανεχτικότητα και στα ατυχήματα που προκαλούνται από νάρκες κατά προσωπικού, που σκοτώνουν ή ακρωτηριάζουν χιλιάδες ανθρώπους κάθε εβδομάδα, κυρίως αθώους και ανυπεράσπιστους πολίτες και ιδιαίτερα παιδιά, εμποδίζουν την οικονομική ανάπτυξη και αναστήλωση, απαγορεύουν τον επαναπατρισμό προσφύγων και εσωτερικά εκτοπισμένων προσώπων και έχουν άλλες σοβαρές συνέπειες για χρόνια μετά την τοποθέτηση,

Πιστεύοντας ότι είναι αναγκαίο να καταβάλουν το έπακρο των προσπαθειών τους για να συμβάλουν με αποτελεσματικό και συντονισμένο τρόπο στην αντιμετώπιση της πρόκλησης της μετακίνησης των ναρκών κατά προσωπικού που τοποθετούνται παντού στον κόσμο, και να εξασφαλίσουν την καταστροφή τους,

Επιθυμώντας όπως καταβάλουν το έπακρο των προσπαθειών τους για παροχή βοήθειας για την φροντίδα και αποκατάσταση των θυμάτων από τις νάρκες, περιλαμβανομένων της κοινωνικής και οικονομικής αποκατάστασης,

Αναγνωρίζοντας ότι ολική απαγόρευση των ναρκών κατά προσωπικού θα ήταν επίσης ένα σημαντικό μέτρο οικοδόμησης εμπιστοσύνης,

Καλωσορίζοντας την υιοθέτηση του Πρωτοκόλλου για τις απαγορεύσεις ή περιορισμούς στη χρήση ναρκών, ναρκοπαγίδων και άλλων συσκευών όπως τροποποιήθηκε στις 3 Μαΐου 1996, που είναι προσαρτημένο στη Σύμβαση για τις Απαγορεύσεις ή Περιορισμούς στη Χρήση Ορισμένων Συμβατικών Όπλων τα οποία Λογίζονται ως Υπερβολικά Επιβλαβή ή που Προκαλούν Συνέπειες Χωρίς Διακρίσεις και καλούνται για την πρόωρη επικύρωση του Πρωτοκόλλου αυτού από όλα τα Κράτη τα οποία δεν το έχουν ακόμη επικυρώσει,

Καλωσορίζοντας επίσης την απόφαση 51/45 S της Γενικής Συνέλευσης των Ηνωμένων Εθνών της 10ης Δεκεμβρίου 1996, παρακινώντας όλα τα Κράτη να επιδιώξουν με σθένος μια αποτελεσματική νόμιμα δεσμευτική διεθνή συμφωνία που να απαγορεύει τη χρήση, αποθήκευση, παραγωγή και μεταφορά ναρκών εδάφους κατά προσωπικού,

Καλωσορίζοντας περαιτέρω τα μέτρα που λαμβάνονται τα τελευταία χρόνια, μονομερώς και πολυμερώς, βοηθώντας στην απαγόρευση, στον περιορισμό ή αναστέλλοντας τη χρήση, αποθήκευση, παραγωγή και μεταφορά ναρκών κατά προσωπικού,

Τονίζοντας το ρόλο της δημόσιας συνείδησης, προς προώθηση των αρχών της ανθρωπότητας όπως τεκμαίρεται από το κάλεσμα για ολική απαγόρευση των ναρκών κατά προσωπικού και αναγνωρίζοντας τις προσπάθειες ως προς αυτήν την κατεύθυνση που έχουν αναληφθεί από την κίνηση του Διεθνούς Ερυθρού Σταυρού και Ερυθράς Ημισελήνου, τη Διεθνή Εκστρατεία για Απαγόρευση των Ναρκών Εδάφους και πολυάριθμους άλλους μη κυβερνητικούς οργανισμούς σε όλο τον κόσμο,

Έχοντας κατά νου τη δήλωση της Οτάβα της 5ης Οκτωβρίου 1996 και τη δήλωση των Βρυξελλών της 27ης Ιουνίου 1997 που παρακινούν τη διεθνή κοινότητα να διαπραγματευτεί μια διεθνή και νόμιμα δεσμευτική συμφωνία που να απαγορεύει τη χρήση, αποθήκευση, παραγωγή και μεταφορά ναρκών κατά προσωπικού,

Τονίζοντας την επιθυμία όπως προσελκύσουν όλα τα Κράτη στην προσήλωση τους στη Σύμβαση αυτή, και αποφασισμένα να εργαστούν εντατικά για προαγωγή της καθολικότητας σε όλους τους σχετικούς φορείς περιλαμβανομένων, μεταξύ άλλων τα Ηνωμένα Έθνη, τη Διάσκεψη Αφοπλισμού, περιφερειακούς οργανισμούς και ομάδες και αναθεωρητικές διασκέψεις της Σύμβασης για Απαγορεύσεις ή Περιορισμούς στη Χρήση Ορισμένων Συμβατικών Όπλων τα οποία λογίζονται ως Υπερβολικά Επιβλαβή ή που Προκαλούν Συνέπειες Χωρίς Διακρίσεις.

Βασιζόμενοι στην αρχή του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου, ότι το δικαίωμα των μερών σε μια ένοπλη σύγκρουση να επιλέγουν μεθόδους ή μέσα πολέμου δεν είναι απεριόριστο, στην αρχή που απαγορεύει τη χρήση σε ένοπλες συγκρούσεις όπλων, βλημάτων και υλικών και μεθόδων οπλισμού της φύσης να προκαλούν περιττή βλάβη ή μη αναγκαία τλαιπωρία και στην αρχή ότι η διάκριση πρέπει να γίνεται μεταξύ πολιτών και μαχίμων, έχουν συμφωνηθεί ως ακολούθως:

Άρθρο 1

Γενικές υποχρεώσεις

1. Κάθε Κράτος Μέρος αναλαμβάνει όπως ουδέποτε κάτω από οποιοσδήποτε περιστάσεις:

(α) χρησιμοποιεί νάρκες κατά προσωπικού·

(β) αναπτύσσει, παράγει, με άλλο τρόπο αποκτά, αποθηκεύει, κατακρατεί ή μεταφέρει σε οποιοδήποτε, άμεσα ή έμμεσα, νάρκες κατά προσωπικού·

(γ) βοηθά, ενθαρρύνει ή παροτρύνει με οποιοδήποτε τρόπο, οποιοδήποτε εμπλέκεται σε οποιαδήποτε δραστηριότητα που απαγορεύεται σε Κράτος Μέρος δυνάμει της Σύμβασης αυτής.

2. Κάθε Κράτος Μέρος αναλαμβάνει να καταστρέφει ή διασφαλίζει την καταστροφή όλων των ναρκών κατά προσωπικού σύμφωνα με τις διατάξεις της Σύμβασης αυτής.

Άρθρο 2

Ερμηνεία

1. "Νάρκη κατά προσωπικού" σημαίνει νάρκη σχεδιασμένη να εκρήγνυται με την παρουσία, εγγύτητα ή επαφή προσώπου και να καθιστά ανίκανο, πληγώνει ή σκοτώνει ένα ή περισσότερα άτομα. Νάρκες σχεδιασμένες να εκρήγνυται με την παρουσία, εγγύτητα ή επαφή οχήματος αντί προσώπου, που είναι εξοπλισμένες με συσκευές απενεργοποίησης δεν θεωρούνται νάρκες κατά προσωπικού για το λόγο ότι είναι εξοπλισμένες με τον τρόπο αυτό..
2. "Νάρκη" σημαίνει οποιοδήποτε πυρομαχικό σχεδιασμένο να τίθεται κάτω, πάνω ή κοντά στο έδαφος ή άλλη επιφάνεια και να εκρήγνυται με την παρουσία, εγγύτητα ή επαφή προσώπου ή οχήματος.
3. "Συσκευή αντιεπέμβασης" σημαίνει συσκευή σκοπός της οποίας είναι να προστατεύει νάρκη και η οποία είναι μέρος, ενωμένη, προσαρτημένη ή τοποθετημένη κάτω από την νάρκη και η οποία ενεργοποιείται όταν γίνεται προσπάθεια επέμβασης ή με άλλο τρόπο σκόπιμης ενόχλησης της νάρκης.

4. "Μεταφορά" περιλαμβάνει, επιπρόσθετα της φυσικής μετακίνησης των ναρκών κατά προσωπικού εντός ή εκτός εθνικού εδάφους, τη μετακίνηση σημείου και ελέγχου πάνω στις νάρκες, αλλά δεν περιλαμβάνει τη μετακίνηση εδάφους που περιέχει τοποθετημένες νάρκες κατά προσωπικού.

5. "Ναρκοπέδιο" σημαίνει περιοχή η οποία είναι επικίνδυνη λόγω της ύπαρξης ή της ενδεχομένης ύπαρξης ναρκών.

Άρθρο 3

Εξαιρέσεις

1. Ανεξάρτητα των γενικών υποχρεώσεων δυνάμει του άρθρου 1, επιτρέπεται η κράτηση ή μεταφορά αριθμού ναρκών κατά προσωπικού για την ανάπτυξη και εκπαίδευση στην ανίχνευση ναρκών, εκκαθάριση ναρκών, ή τεχνικών καταστροφής ναρκών. Η ποσότητα τέτοιων ναρκών δεν θα υπερβαίνει τον απολύτως ελάχιστο αναγκαίο αριθμό για τους σκοπούς που αναφέρθηκαν πιο πάνω.

2. Η μεταφορά ναρκών κατά προσωπικού επιτρέπεται για το σκοπό της καταστροφής τους.

Άρθρο 4

Καταστροφή αποθεμάτων ναρκών κατά προσωπικού

Εκτός όπως προβλέπεται στο Άρθρο 3, κάθε Κράτος Μέρος αναλαμβάνει να καταστρέφει ή να διασφαλίζει την καταστροφή όλων των αποθεμάτων ναρκών κατά προσωπικού που του ανήκουν ή κατέχει, ή που είναι υπό την δικαιοδοσία ή τον έλεγχο του το σύντομότερο δυνατό αλλά όχι αργότερα από τέσσερα χρόνια μετά την έναρξη ισχύος της Σύμβασης αυτής για το Κράτος Μέρος αυτό.

Άρθρο 5Καταστροφή ναρκών κατά προσωπικού σε ναρκοπέδια

1. Κάθε Κράτος Μέρος αναλαμβάνει να καταστρέφει ή διασφαλίζει την καταστροφή όλων των ναρκών κατά προσωπικού σε ναρκοπέδια υπό τη δικαιοδοσία ή έλεγχο του, το συντομότερο δυνατό αλλά όχι αργότερα από δέκα χρόνια μετά την έναρξη ισχύος της Σύμβαση αυτής για το Κράτος Μέρος αυτό.
2. Κάθε Κράτος Μέρος αναλαμβάνει να καταβάλει κάθε προσπάθεια να εντοπίσει όλες τις περιοχές υπό τη δικαιοδοσία ή τον έλεγχο του στις οποίες είναι γνωστό ή υπάρχει υποψία ότι έχουν τοποθετηθεί νάρκες κατά προσωπικού και να διασφαλίζει όσο το δυνατό πιο γρήγορα ότι όλες οι νάρκες κατά προσωπικού σε ναρκοπέδια υπό τη δικαιοδοσία ή τον έλεγχο του φέρουν περιφερειακή σήμανση, είναι ελεγχόμενες και προστατευόμενες με περίφραξη ή άλλα μέσα, για να διασφαλίζουν τον αποτελεσματικό αποκλεισμό των πολιτών, μέχρις ότου όλες οι νάρκες κατά προσωπικού που περιέχονται σ'αυτά έχουν καταστραφεί. Η σήμανση πρέπει να είναι τουλάχιστο στα επίπεδα που τίθενται στο Πρωτόκολλο των Απαγορεύσεων ή Περιορισμών στη Χρήση Ναρκών, Ναρκοπαγίδων και άλλων Συσκευών, όπως τροποποιήθηκε στις 3 Μαΐου 1996, που είναι προσαρτημένο στη Σύμβαση για τις Απαγορεύσεις ή Περιορισμούς στη Χρήση Ορισμένων Συμβατικών Όπλων τα οποία Λογίζονται ως Υπερβολικά Επιβλαβή ή που Προκαλούν Συνέπειες Χωρίς Διακρίσεις.
3. Αν κάποιο Κράτος Μέρος πιστεύει ότι δεν είναι σε θέση να καταστρέψει ή διασφαλίζει την καταστροφή όλων των ναρκών κατά προσωπικού που αναφέρονται στην παράγραφο 1 εντός της περιόδου αυτής, το Κράτος Μέρος δύναται να υποβάλει αίτημα σε συνάντηση των Κρατών Μερών ή σε αναθεωρητική διάσκεψη για παράταση του χρονικού ορίου για την πλήρη

καταστροφή των ναρκών κατά προσωπικού, για περίοδο μέχρι και δέκα χρόνια.

4. Κάθε αίτημα περιέχει:

(α) Τη διάρκεια της προτεινόμενης παράτασης

(β) Λεπτομερειακή εξήγηση των λόγων της προτεινόμενης παράτασης, περιλαμβανομένων:

(i) Την προετοιμασία και την κατάσταση της εργασίας που διεξάγεται δυνάμει εθνικών προγραμμάτων αποναρκοθέτησης

(ii) Τα διαθέσιμα οικονομικά και τεχνικά μέσα στο Κράτος Μέρος για την καταστροφή όλων των ναρκών κατά προσωπικού και

(iii) Περιστάσεις οι οποίες εμποδίζουν την ικανότητα του Κράτους Μέρους να καταστρέψει όλες τις νάρκες κατά προσωπικού σε ναρκοπέδια

(γ) Τις ανθρωπιστικές, κοινωνικές και περιβαλλοντικές συνέπειες της παράτασης αυτής και

(δ) Οποιαδήποτε άλλη πληροφορία σχετική με το αίτημα της προτεινόμενης παράτασης.

5. Η Συνέλευση των Κρατών Μερών ή η Αναθεωρητική Διάσκεψη λαμβάνοντας υπόψη τους λόγους που περιέχονται στην παράγραφο 4, εξετάζει το αίτημα και αποφασίζει με πλειοψηφία των παρόντων και ψηφίζοντων Κρατών Μερών κατά πόσο θα παραχωρήσουν το αίτημα για παράταση της περιόδου.

6. Τέτοια παράταση δύναται να ανανεωθεί με την υποβολή νέων αιτημάτων σύμφωνα με τις παραγράφους 3, 4 και 5 του Άρθρου αυτού. Σε αίτημα περαιτέρω παράτασης περιόδου, το Κράτος Μέρος υποβάλλει σχετικές επιπρόσθετες πληροφορίες σχετικά με το ότι έχει αναληφθεί κατά την προηγούμενη παράταση περίοδου σύμφωνα με το Άρθρο αυτό.

Άρθρο 6

Διεθνή συνεργασία και βοήθεια

1. Κατά την εκπλήρωση των υποχρεώσεων του δυνάμει της Σύμβασης αυτής κάθε Κράτος Μέρος έχει το δικαίωμα να ζητήσει και να λάβει βοήθεια, όπου είναι εφικτό, από άλλα Κράτη Μέρη στην έκταση που είναι δυνατό.
2. Κάθε Κράτος Μέρος αναλαμβάνει να διευκολύνει και έχει το δικαίωμα να συμμετέχει στην πληρέστερη δυνατή ανταλλαγή εξοπλισμού, υλικού και επιστημονικών και τεχνολογικών πληροφοριών αναφορικά με την εφαρμογή της Σύμβασης αυτής. Τα Κράτη Μέρη δεν επιβάλλουν υπερβολικούς περιορισμούς όσο αφορά την πρόνοια εκκαθάρισης εξοπλισμού ναρκών και στις σχετικές τεχνικές πληροφορίες για ανθρωπιστικούς σκοπούς.
3. Κάθε Κράτος Μέρος που είναι σε θέση να το πράξει παρέχει βοήθεια για τη φροντίδα και αποκατάσταση, και κοινωνική και οικονομική επανένταξη των θυμάτων ναρκών και για ενημερωτικά προγράμματα για νάρκες. Τέτοια βοήθεια δύναται να εξασφαλιστεί, μεταξύ άλλων, μέσω του συστήματος Ηνωμένων Εθνών, διεθνών, περιφερειακών ή εθνικών οργανισμών ή ιδρυμάτων, της Διεθνούς Επιτροπής του Ερυθρού Σταυρού, του τοπικού Ερυθρού Σταυρού και ιδρυμάτων της Ερυθράς Ημισελήνου και των Διεθνών Ομοσπονδιών τους, μη κυβερνητικών οργανισμών ή επί διμερούς βάσης.
4. Κάθε Κράτος Μέρος που είναι σε θέση να το πράξει παρέχει βοήθεια για εκκαθάριση ναρκών και σχετιζόμενες δραστηριότητες. Τέτοια βοήθεια δύναται να παρασχεθεί, μεταξύ άλλων, μέσω του συστήματος Ηνωμένων

Εθνών, διεθνών ή περιφερειακών οργανισμών ή ιδρυμάτων, μη κυβερνητικών οργανισμών ή ιδρυμάτων, ή επί διμερούς βάσης, ή μέσω συνεισφοράς στο Ταμείο Εθελοντικών Εισφορών των Ηνωμένων Εθνών για Βοήθεια στην Εκκαθάριση Ναρκών, ή άλλων περιφερειακών ταμείων που ασχολούνται με απαναρκοθέτηση.

5. Κάθε Κράτος Μέρος που είναι σε θέση να το πράξει, παρέχει βοήθεια για την καταστροφή αποθεμάτων ναρκών κατά προσωπικού.
6. Κάθε Κράτος Μέρος αναλαμβάνει να παρέχει ως προς την εκκαθάριση ναρκών πληροφορίες στην Τράπεζα Πληροφοριών που εγκαθιδρύθηκε μέσα στα πλαίσια του συστήματος των Ηνωμένων Εθνών, κυρίως πληροφορίες που αφορούν διάφορα μέσα και τεχνολογίες εκκαθάρισης ναρκών και καταλόγους εμπειρογνωμόνων, ή γραφεία εμπειρογνωμόνων ή τοπικά σημεία επαφής για την εκκαθάριση ναρκών.
7. Κράτη Μέρη δύνανται να ζητήσουν από τα Ηνωμένα Έθνη, περιφερειακούς οργανισμούς, άλλα Κράτη Μέρη, ή άλλους κατάλληλους διακυβερνητικούς ή μη κυβερνητικούς οργανισμούς, φορείς, να βοηθήσουν τις αρχές τους στην επεξεργασία εθνικού προγράμματος απαναρκοθέτησης, καθορίζοντας μεταξύ άλλων:
 - (α) Τη σοβαρότητα και την έκταση του προβλήματος των ναρκών κατά προσωπικού.
 - (β) Τους οικονομικούς, τεχνολογικούς και ανθρώπινους πόρους που απαιτούνται για την εφαρμογή του προγράμματος.
 - (γ) Τον υπολογιζόμενο αριθμό ετών που χρειάζεται για να καταστραφούν όλες οι νάρκες κατά προσωπικού σε ναρκοπέδια υπό τη δικαιοδοσία ή έλεγχο του ενδιαφερόμενου Κράτους Μέρους.

(δ) Τις δραστηριότητες ενημέρωσης ως προς τις νάρκες για να μειώσουν τα επεισόδια τραυματισμών ή θανάτων που σχετίζονται με νάρκες

(ε) Την βοήθεια στα θύματα ναρκών

(στ) Τη σχέση μεταξύ της Κυβέρνησης του ενδιαφερόμενου Κράτους Μέρους και των σχετικών κυβερνητικών, διακυβερνητικών ή μη κυβερνητικών οντοτήτων που θα εργαστούν για την εφαρμογή του προγράμματος.

8. Κάθε Κράτος Μέρος δίνοντας και λαμβάνοντας βοήθεια δυνάμει των διατάξεων του Άρθρου αυτού οφείλει να συνεργαστεί με σκοπό την διασφάλιση της πλήρους και γρήγορης εφαρμογής των συμφωνημένων προγραμμάτων βοήθειας.

Άρθρο 7

Μέτρα διαφάνειας

1. Κάθε Κράτος Μέρος ενημερώνει το Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών όσο το δυνατό πιο γρήγορα και σε καμιά περίπτωση όχι αργότερα από εκατόν ογδόντα μέρες μετά την έναρξη ισχύος της Σύμβασης αυτής, για τα Κράτος Μέρος αυτό, επί των πιο κάτω:

(α) Τα εθνικά μέτρα εφαρμογής που αναφέρονται στο Άρθρο 9

(β) Το ολικό των αποθεμάτων των ναρκών κατά προσωπικού που του ανήκει ή κατέχεται από αυτό, ή είναι υπό την δικαιοδοσία ή έλεγχό του, περιλαμβάνοντας ανάλυση του τύπου, ποσότητας και, εάν είναι δυνατό, αριθμό κατά ομάδες του κάθε τύπου αποθέματος ναρκών κατά προσωπικού.

(γ) Στην έκταση που αυτό είναι δυνατό, την τοποθεσία όλων των ναρκοπεδίων που περιέχουν, ή ενδέχεται να περιέχουν, νάρκες κατά προσωπικού που είναι υπό την δικαιοδοσία ή έλεγχό του, με όσο το δυνατό

περισσότερες λεπτομέρειες αναφορικά με τον τύπο και την ποσότητα του κάθε τύπου νάρκης κατά προσωπικού σε κάθε ναρκοπέδιο και τότε αυτές τοποθετήθηκαν.

(δ) Τους τύπους, ποσότητες και, αν είναι δυνατό, τους αριθμούς κατ' ομάδες όλων των ναρκών κατά προσωπικού που κατακρατούνται ή μεταφέρονται για την ανάπτυξη και εκπαίδευση ανίχνευσης ναρκών, εκκαθάριση ναρκών ή μεθόδου καταστροφής ναρκών, ή που μεταφέρονται για τους σκοπούς καταστροφής τους, και επίσης τους οργανισμούς που εξουσιοδοτήθηκαν από ένα Κράτος Μέρος να κατακρατούν ή μεταφέρουν νάρκες κατά προσωπικού, σύμφωνα με το Άρθρο 3.

(ε) Το καθεστώς των προγραμμάτων για την μετατροπή ή απενεργοποίηση των εγκαταστάσεων παραγωγής ναρκών κατά προσωπικού.

(στ) Το καθεστώς των προγραμμάτων για την καταστροφή ναρκών κατά προσωπικού σύμφωνα με τα Άρθρα 4 και 5 περιλαμβανομένων λεπτομερειών των μεθόδων οι οποίες θα χρησιμοποιούνται για καταστροφή, εντοπισμό όλων των τοποθεσιών καταστροφής και την τήρηση των εφαρμοσίμων επιπέδων ασφάλειας περιβαλλοντικών προτύπων.

(ζ) Τους τύπους και τις ποσότητες όλων των ναρκών κατά προσωπικού που καταστρέφονται μετά την έναρξη ισχύος της Σύμβασης αυτής για το Κράτος Μέρος αυτό, να περιλαμβάνει ανάλυση της ποσότητας που καταστρέφεται του κάθε τύπου νάρκης κατά προσωπικού, σύμφωνα με τα Άρθρα 4 και 5, αντίστοιχα, μαζί με, αν είναι δυνατό, τους αριθμούς κατ' ομάδες του κάθε τύπου νάρκης κατά προσωπικού σε περίπτωση καταστροφής σύμφωνα με το Άρθρο 4.

(η) Τα τεχνικά χαρακτηριστικά του κάθε παραγόμενου τύπου νάρκης κατά προσωπικού, στην έκταση που είναι γνωστά, και αυτά που ήδη ανήκουν

ή κατέχονται από ένα Κράτος Μέρος, δίνοντας, όπου είναι εύλογα δυνατό, τέτοιες κατηγορίες πληροφοριών δυνάμενες να διευκολύνουν την αναγνώριση και εκκαθάριση ναρκών κατά προσωπικού η πληροφορία αυτή θα πρέπει τουλάχιστο να περιλαμβάνει τις διαστάσεις, την πυροδότηση, το εκρηκτικό περιεχόμενο, το μεταλλικό περιεχόμενο, έγχρωμες φωτογραφίες και άλλες πληροφορίες οι οποίες δύνανται να διευκολύνουν στην εκκαθάριση ναρκών και

(θ) Τα μέτρα που λαμβάνονται να παρέχουν άμεση και αποτελεσματική προειδοποίηση στον πληθυσμό σε σχέση με όλες τις περιοχές που εντοπίζονται δυνάμει της παραγράφου 2 του Άρθρου 5.

2. Οι πληροφορίες που παρέχονται σύμφωνα με το Άρθρο αυτό ανανεώνονται από τα Κράτη Μέρη ετησίως, καλύπτοντας τον τελευταίο ημερολογιακό χρόνο, και υποβάλλονται στο Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών όχι αργότερα από τις 30 Απριλίου του κάθε χρόνου.
3. Ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών διαβιβάζει όλες αυτές τις παραλαμβανόμενες εκθέσεις στα Κράτη Μέρη.

Άρθρο 8

Διευκολύνσεις και διευκρινήσεις για συμμόρφωση

1. Τα Κράτη Μέρη συμφωνούν να συσκέπτονται και συνεργάζονται μεταξύ τους αναφορικά με την εφαρμογή των διατάξεων της Σύμβασης αυτής, και να εργάζονται μαζί μέσα σε πνεύμα συνεργασίας προς διευκόλυνση της συμμόρφωσης από Κράτη Μέρη με τις υποχρεώσεις τους δυνάμει της Σύμβασης αυτής.
2. Αν ένα ή περισσότερα Κράτη Μέρη επιθυμεί να διευκρινίσει και αναζητεί επίλυση προβλημάτων που σχετίζονται με συμμόρφωση προς τις διατάξεις της Σύμβασης αυτής από άλλο Κράτος Μέρος, δύνανται να υποβάλει, μέσω του Γενικού Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών, Αίτημα για Διευκρίνιση

του θέματος αυτού σ' αυτό το Κράτος Μέρος. Τέτοιο ερώτημα να συνοδεύεται από όλες τις απαραίτητες πληροφορίες. Κάθε Κράτος Μέρος οφείλει να αποφεύγει την υποβολή αθεμελίωτων αιτημάτων για Διευκρίνηση, φροντίδας λαμβανομένης προς αποφυγή κατάχρησης. Κράτος Μέρος που λαμβάνει Αίτημα για Διευκρίνηση παρέχει, μέσω του Γενικού Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών, εντός είκοσι οκτώ ημερών στο αιτούν Κράτος όλες τις πληροφορίες οι οποίες θα βοηθούσαν στην διευκρίνηση του θέματος.

3. Αν το αιτούν Κράτος Μέρος δεν λάβει απάντηση μέσω του Γενικού Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών εντός της χρονικής περιόδου αυτής, ή κρίνει την απάντηση στο Αίτημα για Διευκρίνηση μη ικανοποιητική, δύναται να υποβάλει το θέμα μέσω του Γενικού Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών στην επόμενη συνάντηση των Κρατών Μερών. Ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών διαβιβάζει το υποβαλλόμενο θέμα συνοδευόμενο από όλες τις απαραίτητες πληροφορίες που σχετίζονται με το Αίτημα για Διευκρίνηση, σε όλα τα Κράτη Μέλη. Όλες οι πληροφορίες θα πρέπει να παρουσιάζονται στο Κράτος Μέρος που υποβάλλεται το αίτημα το οποίο έχει το δικαίωμα απάντησης.

4. Εν αναμονή της σύγκλησης οποιασδήποτε συνάντησης των Κρατών Μερών, οποιοδήποτε από τα επηρεαζόμενα Κράτη Μέλη δύναται να ζητήσει από το Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών να ασκήσει τις καλές του ή καλές της υπηρεσίες προς διευκόλυνση της αιτούμενης διευκρίνησης.

5. Το αιτούν Κράτος Μέρος δύναται να προτείνει μέσω του Γενικού Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών τη σύγκληση Ειδικής Συνέλευσης των Κρατών Μερών για να εξετάσουν το θέμα- Ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών ακολούθως κοινοποιεί την πρόταση αυτή και όλες τις πληροφορίες που υποβάλλονται από το ενδιαφερόμενο Κράτος Μέρος, σε όλα τα Κράτη Μέλη με παράκληση όπως υποδείξουν κατά πόσο ευνοούν Ειδική Συνέλευση των Κρατών Μερών, για σκοπό εξέτασης του θέματος. Σε περίπτωση όπου εντός δεκατεσσάρων ημερών από την ημερομηνία της

κοινοποίησης, τουλάχιστο το ένα τρίτο των Κρατών Μερών ευνοούν τέτοια Ειδική Συνέλευση, ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών συγκαλεί την Ειδική αυτή Συνέλευση των Κρατών Μερών εντός επιπλέον δεκατεσσάρων ημερών. Απαρτία της Συνέλευσης αυτής συνιστά η πλειοψηφία των Κρατών Μερών.

6. Η Συνέλευση των Κρατών Μερών ή η Ειδική Συνέλευση των Κρατών Μερών, ανάλογα με την περίπτωση, αποφασίζει πρώτα κατά πόσο θα εξετάσει το θέμα περαιτέρω, λαμβάνοντας υπόψη όλες τις πληροφορίες που υποβάλλονται από όλα τα επηρεαζόμενα Κράτη Μέρη. Η Συνέλευση των Κρατών Μερών ή η Ειδική Συνέλευση των Κρατών Μερών καταβάλλει κάθε προσπάθεια προς λήψη απόφασης με ομοφωνία. Αν παρόλες αυτές τις προσπάθειες δεν επιτυγχάνεται τέτοια συμφωνία, η απόφαση λαμβάνεται από πλειοψηφία των Κρατών Μερών που είναι παρόντα και ψηφίζουν.

7. Όλα τα Κράτη Μέρη οφείλουν να συνεργάζονται πλήρως με την Συνέλευση των Κρατών Μερών ή την Ειδική Συνέλευση των Κρατών Μερών προς επίτευξη αναθεώρησης του θέματος από αυτή, περιλαμβανομένων οποιωνδήποτε διερευνητικών αποστολών που είναι εξουσιοδοτημένες σύμφωνα με την παράγραφο 8.

8. Αν απαιτείται περαιτέρω διευκρίνιση, η Συνέλευση των Κρατών Μερών ή η Ειδική Συνέλευση των Κρατών Μερών εξουσιοδοτεί διερευνητική αποστολή και αποφασίζει για τους όρους εντολής της με πλειοψηφία των Κρατών Μερών που είναι παρόντα και ψηφίζουν. Το Κράτος Μέρος στο οποίο υποβάλλεται το αίτημα δύναται οποτεδήποτε να καλέσει διερευνητική αποστολή στο έδαφος του. Τέτοια αποστολή λαμβάνει χώρα χωρίς απόφαση της Συνέλευσης των Κρατών Μερών ή της Ειδικής Συνέλευσης προς εξουσιοδότηση τέτοιας αποστολής, που αποτελείται μέχρι εννέα ειδικούς, κατονομαζόμενους και αποδεκτούς σύμφωνα με τις παραγράφους 9 και 10, δύναται να συλλέξει επιπρόσθετες πληροφορίες επί τόπου ή σε άλλα μέρη ευθέως σχετιζόμενες με το προβαλλόμενο θέμα

συμμόρφωσης υπό τη δικαιοδοσία ή έλεγχο του Κράτους Μέρους στο οποίο υποβάλλεται:

9. Ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών θα ετοιμάσει και ενημερώσει κατάλογο ονομάτων, εθνικοτήτων και άλλων σχετικών στοιχείων των προσοντούχων ειδικών που παρέχονται από Κράτη Μέρη και τον γνωστοποιεί σε όλα τα Κράτη Μέρη. Οποιοσδήποτε ειδικός που περιλαμβάνεται στον κατάλογο αυτό θα πρέπει να θεωρείται ως κατονομαζόμενος για όλες τις διερευνητικές αποστολές εκτός αν Κράτος Μέρος δηλώσει γραπτώς την μη αποδοχή του. Σε περίπτωση μη αποδοχής, ο ειδικός δεν θα συμμετέχει σε διερευνητικές αποστολές στο έδαφος ή σε οποιοδήποτε άλλο χώρο υπό την δικαιοδοσία ή έλεγχο του ενιστάμενου Κράτους Μέρους, αν η μη αποδοχή δηλώθηκε πριν το διορισμό του ειδικού τέτοιων αποστολών.

10. Με την παραλαβή αιτήματος από την Συνέλευση των Κρατών Μερών ή Ειδική Συνέλευση των Κρατών Μερών, ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών διορίζει, μετά από διαβουλεύσεις με το Κράτος Μέρος στο οποίο υποβάλλεται το αίτημα, τα μέλη της αποστολής, περιλαμβανομένου τον αρχηγό αυτής. Πολίτες των Κρατών Μερών που ζητούν τη διερευνητική αποστολή ή που ευθέως επηρεάζονται από αυτή δεν διορίζονται στην αποστολή. Τα μέλη της διερευνητικής αποστολής θα απολαμβάνουν προνόμια και ασυλίες δυνάμει του Άρθρου VI της Σύμβασης για Προνόμια και Ασυλίες των Ηνωμένων Εθνών που υιοθετήθηκε στις 13 Φεβρουαρίου 1946.

11. Τα μέλη της διερευνητικής αποστολής όταν λάβουν τουλάχιστο 72 ώρες προειδοποίηση, φθάνουν στο έδαφος του Κράτους Μέρους στο οποίο υποβάλλεται το αίτημα με την συντομότερη δυνατή ευκαιρία. Το Κράτος Μέρος στο οποίο υποβάλλεται το αίτημα λαμβάνει τα απαραίτητα διοικητικά μέτρα για να λάβει, μεταφέρει και στεγάσει την αποστολή, και είναι υπεύθυνο για την διασφάλιση της ασφάλειας της αποστολής στη μέγιστη δυνατή έκταση καθ' όλο το διάστημα που αυτή είναι στο έδαφος κάτω υπό τον έλεγχο του.

12. Άνευ επηρεασμού της κυριαρχίας του Κράτους Μέρους στο οποίο υποβάλλεται το αίτημα, η διερευνητική αποστολή δύναται να δώσει στο έδαφος του Κράτους Μέρους στο οποίο υποβάλλεται το αίτημα τον αναγκαίο εξοπλισμό ο οποίος θα χρησιμοποιηθεί αποκλειστικά για συγκέντρωση πληροφοριών επί του ισχυριζόμενου θέματος συμμόρφωσης. Πριν την άφιξή της, η αποστολή θα συμβουλευτεί το Κράτος Μέρος στο οποίο υποβάλλεται το αίτημα, για τον εξοπλισμό που αυτή σκοπεύει να χρησιμοποιήσει κατά την πορεία της διερευνητικής αποστολής.

13. Το Κράτος Μέρος στο οποίο υποβάλλεται το αίτημα καταβάλει όλες τις προσπάθειες για να διασφαλίσει ότι στη διερευνητική αποστολή δίνεται η ευκαιρία να μιλήσει με όλα τα σχετικά πρόσωπα τα οποία δύναται να είναι ικανά να παρέχουν πληροφορίες που σχετίζονται με το ισχυριζόμενο θέμα συμμόρφωσης.

14. Το Κράτος Μέρος στο οποίο υποβάλλεται το αίτημα παραχωρεί πρόσβαση στη διερευνητική αποστολή σε όλες τις περιοχές και εγκαταστάσεις υπό τον έλεγχό του, όπου στοιχεία σχετικά με το θέμα συμμόρφωσης θα αναμενόταν να συγκεντρωθούν. Αυτό υπόκειται σε οποιεσδήποτε διευθετήσεις που το Κράτος Μέρος στο οποίο υποβάλλεται το αίτημα θεωρεί αναγκαίες για:

(α) την προστασία του ευαίσθητου εξοπλισμού, πληροφοριών και περιοχών·

(β) Την προστασία οποιωνδήποτε συνταγματικών υποχρεώσεων το Κράτος Μέρος στο οποίο υποβάλλεται το αίτημα δυνατό να έχει σε σχέση με δικαιώματα ιδιοκτησίας, έρευνες και κατασχέσεις ή άλλα συνταγματικά δικαιώματα ή

(γ) Τη σωματική προστασία και ασφάλεια των μελών της διερευνητικής αποστολής.

Σε περίπτωση που το Κράτος Μέρος στο οποίο υποβάλλεται το αίτημα προβεί σε τέτοιες διευθετήσεις, καταβάλει κάθε εύλογη προσπάθεια να επιδείξει μέσω εναλλακτικών μέσων την συμμόρφωση του με τη Σύμβαση αυτή.

15. Η διερευνητική αποστολή δύναται να παραμείνει στο έδαφος του Κράτους Μέρους που αναφέρεται όχι περισσότερο από δεκατέσσερις ημέρες, και σε οποιαδήποτε συγκεκριμένη τοποθεσία όχι περισσότερο από επτά ημέρες, εκτός αν ήθελε διαφορετικά συμφωνηθεί.

16. Όλες οι πληροφορίες που παρέχονται με εμπιστευτικότητα και δεν σχετίζονται με το θέμα της διερευνητικής αποστολής τυγχάνουν εμπιστευτικού χειρισμού.

17. Η διερευνητική αποστολή αναφέρει, μέσω του Γενικού Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών, στην Συνάντηση των Κρατών Μερών ή την Ειδική Συνέλευση των Κρατών Μερών τα αποτελέσματα των ευρημάτων τους.

18. Η Συνέλευση των Κρατών Μερών ή η Ειδική Συνέλευση των Κρατών Μερών εξετάζει όλες τις σχετικές πληροφορίες, περιλαμβανομένης της έκθεσης που υποβάλλεται από τη διερευνητική αποστολή και δύναται να ζητήσει από το Κράτος Μέρος στο οποίο υποβάλλεται το αίτημα να λάβει μέτρα για να απαντήσει επί του θέματος συμμόρφωσης εντός ορισμένης χρονικής περιόδου. Το Κράτος Μέρος στο οποίο υποβάλλεται το αίτημα προβαίνει σε αναφορά σχετικά με όλα τα μέτρα που λαμβάνονται προς απάντηση του αιτήματος αυτού.

19. Η Συνέλευση των Κρατών Μερών ή η Ειδική Συνέλευση των Κρατών Μερών δύναται να εισηγηθεί στα επηρεαζόμενα Κράτη Μέρη, τρόπους και

μέσα για να διευκρινίσουν ή αναλύσουν περαιτέρω το υπό εξέταση θέμα, περιλαμβανομένων την ανάληψη των απαραίτητων διαδικασιών σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο. Στις περιπτώσεις όπου το υπό εξέταση θέμα διαπιστώνεται ότι οφείλεται σε περιστάσεις πέραν του ελέγχου του Κράτους Μέρους στο οποίο υποβάλλεται το αίτημα, η Συνέλευση των Κρατών Μερών ή η Ειδική Συνέλευση των Κρατών Μερών δύναται να συστήσει κατάλληλα μέτρα περιλαμβανομένων τη χρήση μέτρων συνεργασίας που αναφέρονται στο Άρθρο 6.

20. Η Συνέλευση των Κρατών Μερών ή η Ειδική Συνέλευση των Κρατών Μερών καταβάλει κάθε δυνατή προσπάθεια για να καταλήξει στις αποφάσεις που αναφέρονται στις παραγράφους 8 και 9 με κοινή συναίνεση, διαφορετικά με τα δύο τρίτα της πλειοψηφίας των Κρατών Μερών που είναι παρόντα και ψηφίζουν.

Άρθρο 9

Εθνικά μέτρα εφαρμογής

Κάθε Κράτος Μέρος λαμβάνει όλα τα απαραίτητα νομικά, διοικητικά και άλλα μέτρα, περιλαμβανομένης της επιβολής ποινικών κυρώσεων, προς παρεμπόδιση και καταστολή οποιασδήποτε δραστηριότητας που απαγορεύεται σε Κράτος Μέρος δυνάμει της Σύμβασης αυτής που αναλαμβάνεται από πρόσωπα ή στο έδαφος υπό την δικαιοδοσία ή τον έλεγχο του.

Άρθρο 10

Διευθέτηση διαφορών

1. Τα Κράτη Μέρη να συσκέπτονται και συνεργάζονται το ένα με το άλλο προς διευθέτηση οποιασδήποτε διαφοράς που δυνατόν να προκύψει σε σχέση με την εφαρμογή ή την ερμηνεία της Σύμβασης αυτής. Κάθε Κράτος

Μέρος δύναται να παρουσιάσει οποιαδήποτε τέτοια διαφορά ενώπιον της Συνέλευσης των Κρατών Μερών.

2. Η Συνέλευση των Κρατών Μερών δύναται να συμβάλει στην διευθέτηση της διαφοράς με οποιαδήποτε μέσα αυτή κρίνει κατάλληλα, περιλαμβανομένης της προσφοράς των καλών υπηρεσιών της, καλώντας τα Κράτη Μέρη σε διαφορά, να αρχίσουν τη διαδικασία διευθέτησης της διαφοράς της επιλογής τους και συστήνοντας χρονικό πλαίσιο για οποιαδήποτε διαδικασία ήθελε συμφωνηθεί.

3. Το Άρθρο αυτό εφαρμόζεται άνευ επηρεασμού των διατάξεων της Σύμβασης αυτής για διευκόλυνση και διευκρίνιση συμμόρφωσης.

Άρθρο 11

Συνελεύσεις των Κρατών Μερών

1. Τα Κράτη Μέρη θα συναντώνται τακτικά για να εξετάζουν οποιοδήποτε θέμα σχετίζεται με την εφαρμογή ή την εκτέλεση της Σύμβασης αυτής, περιλαμβανομένων:

(α) Τη λειτουργία και το καθεστώς της Σύμβασης αυτής·

(β) Τα θέματα που προκύπτουν από τις εκθέσεις που υποβάλλονται δυνάμει των διατάξεων της Σύμβασης·

(γ) Τη Διεθνή συνεργασία και βοήθεια σύμφωνα με το Άρθρο 6·

(δ) Την ανάπτυξη της τεχνολογίας για την εκκαθάριση ναρκών κατά προσωπικού·

(ε) Τις υποβολές αιτημάτων των Κρατών Μερών δυνάμει του Άρθρου 8·
και

(στ) Τις αποφάσεις που σχετίζονται με υποβολές αιτημάτων των Κρατών Μερών όπως προβλέπονται στο Άρθρο 5.

2. Η Πρώτη Συνέλευση των Κρατών Μερών συγκαλείται από το Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών μέσα σε ένα χρόνο από την έναρξη ισχύος της Σύμβασης αυτής. Οι μετέπειτα συναντήσεις συγκαλούνται από το Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών ετησίως μέχρι την πρώτη Αναθεωρητική Διάσκεψη.
3. Δυνάμει των όρων που εκτίθενται στο Άρθρο 8, ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών συγκαλεί Ειδική Συνέλευση των Κρατών Μερών.
4. Κράτη μη Μέρη της Σύμβασης αυτής, όπως επίσης τα Ηνωμένα Έθνη, άλλοι σχετικοί διεθνείς οργανισμοί ή ιδρύματα, περιφερειακοί οργανισμοί, η Διεθνής Επιτροπή του Ερυθρού Σταυρού και σχετικοί μη κυβερνητικοί οργανισμοί δύναται να προσκληθούν να παρακολουθήσουν τέτοιες συναντήσεις ως παρατηρητές σύμφωνα με τους συμφωνημένους Κανόνες Διαδικασίας.

Άρθρο 12

Αναθεωρητικές Διασκέψεις

1. Αναθεωρητική Διάσκεψη συγκαλείται από το Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών πέντε χρόνια μετά την έναρξη ισχύος της Σύμβασης αυτής. Περαιτέρω Αναθεωρητικές Διασκέψεις συγκαλούνται από το Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών αν αυτό ζητηθεί από ένα ή περισσότερα Κράτη Μέρη, με την επιφύλαξη ότι το χρονικό διάστημα μεταξύ των Αναθεωρητικών Διασκέψεων δεν θα είναι σε καμιά περίπτωση λιγότερο από πέντε χρόνια. Όλα τα Κράτη Μέρη της Σύμβασης αυτής θα προσκαλούνται σε κάθε Αναθεωρητική Διάσκεψη.

2. Σκοπός της Αναθεωρητικής Διάσκεψης είναι:

(α) να αναθεωρεί τη λειτουργία και το καθεστώς της Σύμβασης αυτής·

(β) να εξετάζει την ανάγκη και το χρονικό διάστημα μεταξύ των μετέπειτα συνελεύσεων των Κρατών Μερών που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του Άρθρου 11·

(γ) Να λαμβάνει αποφάσεις επί των υποβολών αιτημάτων των Κρατών Μερών όπως προβλέπεται στο Άρθρο 5· και

(δ) Να υιοθετεί, αν είναι αναγκαίο, στην τελική της έκθεση συμπεράσματα που σχετίζονται με την εφαρμογή της Σύμβασης αυτής.

3. Κράτη μη μέρη της Σύμβασης αυτής, όπως επίσης τα Ηνωμένα Έθνη, άλλοι σχετικοί διεθνείς οργανισμοί ή ιδρύματα, περιφερειακοί οργανισμοί, η Διεθνής Επιτροπή του Ερυθρού Σταυρού και σχετικοί μη κυβερνητικοί οργανισμοί δύνανται να προσκληθούν για να παρακολουθήσουν κάθε Αναθεωρητική Διάσκεψη ως παρατηρητές σύμφωνα με τους συμφωνημένους κανόνες διαδικασίας.

Άρθρο 13

Τροποποιήσεις

1. Οποτεδήποτε μετά την έναρξη ισχύος της Σύμβασης αυτής οποιοδήποτε Κράτος Μέρος δύναται να προτείνει τροποποιήσεις στη Σύμβαση αυτή. Οποιαδήποτε πρόταση για τροποποίηση ανακοινώνεται στον θεματοφύλακα, ο οποίος την κυκλοφορεί σε όλα τα Κράτη Μέρη και ζητά τις απόψεις τους κατά πόσο θα πρέπει να συγκληθεί Τροποποιητική Διάσκεψη για να εξετάσει την πρόταση. Αν η πλειοψηφία των Κρατών Μερών γνωστοποιεί στον θεματοφύλακα όχι αργότερα από τριάντα ημέρες μετά την

κυκλοφορία της ότι υποστηρίζει περαιτέρω εξέταση της πρότασης, ο θεματοφύλακας συγκαλεί Τροποποιητική Διάσκεψη στην οποία όλα τα Κράτη Μέρη θα προσκληθούν.

2. Κράτη μη Μέρη της Σύμβασης αυτής, όπως επίσης τα Ηνωμένα Έθνη, άλλοι σχετικοί διεθνείς οργανισμοί ή ιδρύματα, περιφερειακοί οργανισμοί, η Διεθνής Επιτροπή του Ερυθρού Σταυρού και σχετικοί μη κυβερνητικοί οργανισμοί δύνανται να προσκληθούν να παρακολουθήσουν κάθε Τροποποιητική Διάσκεψη ως παρατηρητές σύμφωνα με τους συμφωνημένους κανόνες διαδικασίας.

3. Η Τροποποιητική Διάσκεψη λαμβάνει χώρα αμέσως μετά την συνάντηση των Κρατών Μερών ή Αναθεωρητική Διάσκεψη εκτός αν η πλειοψηφία των Κρατών Μερών ζητά να λάβει χώρα νωρίτερα.

4. Οποιαδήποτε τροποποίηση της Σύμβασης αυτής υιοθετείται από πλειοψηφία των δύο τρίτων των παρόντων και ψηφιζόντων Κρατών Μερών κατά την Τροποποιητική Διάσκεψη. Ο θεματοφύλακας ανακοινώνει οποιαδήποτε τέτοια τροποποίηση που υιοθετείται στα Κράτη Μέρη.

5. Τροποποίηση της Σύμβασης αυτής τίθεται σε ισχύ για όλα τα Κράτη Μέρη της Σύμβασης αυτής που την έχουν αποδεχτεί, με την κατάθεση στον θεματοφύλακα των εγγράφων αποδοχής από πλειοψηφία των Κρατών Μερών. Εφεξής τίθεται σε ισχύ για οποιοδήποτε εναπομείναντα Κράτος Μέρος από την ημερομηνία κατάθεσης του εγγράφου αποδοχής του.

Άρθρο 14

Δαπάνες

1. Οι δαπάνες των Συνελεύσεων των Κρατών Μερών, της Ειδικής Συνέλευσης των Κρατών Μερών, της Αναθεωρητικής Διάσκεψης και των Τροποποιητικών Διασκέψεων αναλαμβάνονται από τα Κράτη Μέρη και τα

Κράτη μη Μέρη στη Σύμβαση αυτή που συμμετέχουν σ' αυτή, σύμφωνα με την κλίμακα συντελεστών των Ηνωμένων Εθνών προσαρμοσμένη ανάλογα.

2. Οι δαπάνες που επιφέρονται από το Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών δυνάμει των Αρθρων 7 και 8 και οι δαπάνες οποιασδήποτε διερευνητικής αποστολής αναλαμβάνονται από τα Κράτη Μέρη σύμφωνα με την κλίμακα συντελεστών των Ηνωμένων Εθνών προσαρμοσμένη ανάλογα.

Άρθρο 15

Υπογραφή

Η Σύμβαση αυτή, έγινε στο Όσλο, της Νορβηγίας, στις 18 Σεπτεμβρίου 1997, θα παραμείνει ανοικτή για υπογραφή στην Οτάβα του Καναδά, από όλα τα Κράτη Μέρη από τις 3 Δεκεμβρίου 1997, μέχρι 4 Δεκεμβρίου 1997, και στα Κεντρικά Γραφεία των Ηνωμένων Εθνών στη Νέα Υόρκη από τις 5 Δεκεμβρίου 1997 μέχρι την έναρξη της ισχύος της.

Άρθρο 16

Επικύρωση, αποδοχή, έγκριση ή προσχώρηση

1. Η Σύμβαση αυτή υπόκειται σε επικύρωση, αποδοχή ή έγκριση των Υπογραφόντων.
2. Παραμένει ανοικτή για προσχώρηση από οποιοδήποτε Κράτος το οποίο δεν την έχει υπογράψει.
3. Τα έγγραφα επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης κατατίθενται στον θεματοφύλακα.

Άρθρο 17

Έναρξη ισχύος

1. Η Σύμβαση αυτή τίθεται σε ισχύ την πρώτη μέρα του έκτου μήνα μετά το μήνα κατά τον οποίο το τεσσαρακοστό έγγραφο επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης έχει κατατεθεί.
2. Για οποιοδήποτε Κράτος το οποίο καταθέτει το έγγραφο της επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης μετά την ημερομηνία της κατάθεσης του τεσσαρακοστού εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, η Σύμβαση αυτή τίθεται σε ισχύ την πρώτη μέρα του έκτου μήνα μετά την ημερομηνία κατά την οποία το Κράτος αυτό έχει καταθέσει το έγγραφο της επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης του.

Άρθρο 18

Προσωρινή αίτηση

Οποιοδήποτε Κράτος δύναται κατά το χρόνο της επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης του, να δηλώσει ότι θα εφαρμόζει προσωρινά την παράγραφο 1 του Άρθρου 1 της Σύμβασης αυτής εκκρεμούσης της έναρξης ισχύος της.

Άρθρο 19

Επιφυλάξεις

Τα Άρθρα της Σύμβασης αυτής δεν θα υπόκεινται σε επιφυλάξεις.

Άρθρο 20

Διάρκεια και απόσυρση

1. Η Σύμβαση αυτή θα έχει απεριόριστη διάρκεια.
2. Κάθε Κράτος Μέρος, έχει το δικαίωμα κατά την άσκηση της εθνικής του κυριαρχίας να αποσυρθεί από την Σύμβαση αυτή δίνοντας προειδοποίηση της απόσυρσης αυτής σε όλα τα Κράτη Μέρη, στο θεματοφύλακα και στο

Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών. Τέτοιο έγγραφο απόσυρσης περιλαμβάνει πλήρη εξήγηση των λόγων που υποκίνησαν την απόσυρση αυτή.

3. Τέτοια απόσυρση τίθεται σε ισχύ έξι μήνες μετά τη λήψη του εγγράφου της απόσυρσης από τον θεματοφύλακα. Αν, παρόλα αυτά, κατά τη λήξη της περιόδου των έξι μηνών, το Κράτος Μέρος που αποσύρεται εμπλέκεται σε πολεμική σύγκρουση, η απόσυρση θα είναι ανενεργός μέχρι τη λήξη της πολεμικής σύγκρουσης.

4. Η απόσυρση του Κράτους Μέρους της Σύμβασης αυτής δεν επηρεάζει με κανένα τρόπο το καθήκον των Κρατών να συνεχίσουν να εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις που αναλαμβάνονται δυνάμει οποιωνδήποτε σχετικών κανόνων του διεθνούς δικαίου.

Άρθρο 21

Θεματοφύλακας

Ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών από τούδε και στο εξής διορίζεται ως θεματοφύλακας της Σύμβασης αυτής.

Άρθρο 22

Αυθεντικά κείμενα

Το γνήσιο κείμενο της Σύμβασης αυτής, από το οποίο τα Αραβικά, Κινέζικα, Αγγλικά, Γαλλικά, Ρωσικά και Ισπανικά κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά, θα κατατίθεται στο Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών.